A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2024. december 19.*

„Előzetes döntéshozatal – Jogszabályok közelítése – A hibás termékekért való felelősség – 85/374/EGK irányelv – A 3. cikk (1) bekezdése – A »gyártó« fogalma – Azon személy fogalma, »aki önmagát a termék gyártójaként adja meg« – Feltételek – Olyan szállító, akinek a neve részben megegyezik a gyártó nevével és a terméken a gyártó által elhelyezett védjeggyel”

A C-157/23. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Corte suprema di cassazione (semmítőszék, Olaszország) a Bírósághoz 2023. március 13-án érkezett, 2023. március 6-i határozatával terjesztett elő

a **Ford Italia SpA**

és

ZP,

a **Stracciari SpA**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: I. Jarukaitis, a negyedik tanács elnöke, az ötödik tanács elnökeként eljárva, D. Gratsias (előadó) és E. Regan bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: C. Di Bella tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2024. február 8-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Ford Italia SpA képviseletében M. Manfredonia avvocato,

– a Stracciari SpA képviseletében L. Landuzzi avvocato,

* Az eljárás nyelve: olasz.

– az Európai Bizottság képviseletében G. Gattinara és F. Thiran, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2024. április 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a hibás termékekért való felelősségre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1985. július 25-i 85/374/EGK tanácsi irányelv (HL 1985. L 210., 29. o., magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 257. o.) 3. cikke (1) bekezdésének értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a Ford Italia SpA és ZP, valamint a Stracciari SpA között a Ford Italia hibás termékekért való, a ZP által a Stracciaritól vásárolt Ford jármű vezetése közben elszenvedett közúti balesetből eredő felelősségével kapcsolatos jogvita keretében nyújtották be.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 85/374 irányelv negyedik és ötödik preambulumbekezdése kimondja:

„[…] a fogyasztó védelme megköveteli, hogy a gyártási folyamatban részt vevő összes gyártó felelősséggel tartozzon, amennyiben az általuk gyártott termék, vagy az általuk szállított résztermék vagy nyersanyag hibás volt; mivel ugyanebből az okból a felelősséget ki kell terjeszteni azokra, akik terméket importálnak a Közösségbe, és azokra, akik nevük vagy védjegyük feltüntetésével vagy egyéb megkülönböztető jelzéssel magukat gyártónak tüntetik fel, vagy akik olyan terméket szállítanak, amelynek gyártója nem állapítható meg;

[…] olyan helyzetekben, ahol több személy felelős a kárért, a fogyasztó védelme megkívánja, hogy a károsult az őt ért kárért teljes kártérítést követelhessen az említett személyek bármelyikétől”.

4 Ezen irányelv 1. cikke úgy rendelkezik, hogy a termék gyártója felel a termék hibája által okozott kárért.

5 Ezen irányelv 3. cikkének szövege a következő:

„(1) A »gyártó« a végtermék, az alapanyag, a résztermék előállítója, valamint az, aki önmagát a termék gyártójaként adja meg nevének, védjegyének vagy egyéb megkülönböztető jelzésének a terméken történő feltüntetésével.

(2) A gyártó felelősségének sérelme nélkül, minden személyt, aki üzleti tevékenysége körében eladás, bérlet, lízing vagy az értékesítés bármely formája céljából terméket a Közösségbe importál, ezen irányelv alkalmazása szempontjából gyártónak kell tekinteni, és gyártóként felel.

(3) Ha a termék gyártója nem állapítható meg, a termék minden szállítója gyártónak tekintendő, kivéve, ha ésszerű időn belül tájékoztatja a károsultat a gyártónak vagy annak a személyéről, akinek

a terméket szállította [helyesen: vagy annak a személyéről, aki a terméket szállította neki]. Ugyanez vonatkozik az importált termékekre, ha ezek tekintetében a (2) bekezdés szerinti importőr nem állapítható meg, abban az esetben is, ha a gyártó neve fel van tüntetve.”

6 Ugyanezen irányelv 5. cikke értelmében:

„Ha ezen irányelv rendelkezéseinek következtében több személy felelős ugyanazért a kárért, úgy felelősségük egyetemleges, a vonatkozó nemzeti jogszabályok igényérvényesítésre vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül.”

Az olasz jog

7 A 85/374 irányelvet az 1988. május 24-i decreto del Presidente della Repubblica n. 224 – Attuazione della direttiva CEE n. 85/374 relativa al Ravvicinamento delle disposizioni legislative, regolamentari e amministrative degli Stati membri in materia di responsabilità per danno da prodotti difettosi, ai sensi dell’art. 15 della legge 16 aprile 1987 n. 183 (a hibás termékekért való felelősségre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 85/374/EGK irányelvnek az 1987. április 16-i 183. sz. törvény 15. cikke alapján történő átültetéséről szóló 224. sz. elnöki rendelet; a GURI 1988. június 23-i 146. száma; a továbbiakban: 224/1988. sz. rendelet) ültette át az olasz jogrendbe.

8 E rendelet „Gyártó” című 3. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a gyártó a végtermék vagy annak valamely alkotóeleme, illetve az alapanyag előállítója. Ezenkívül e cikk (3) bekezdése szerint gyártónak kell tekinteni azt is, aki önmagát – nevének, védjegyének vagy egyéb megkülönböztető jelzésének a terméken vagy csomagolásán történő feltüntetésével – a termék gyártójaként adja meg.

9 E rendeletnek a szállító felelősségére vonatkozó 4. cikke az (1) bekezdésében előírja, hogy ha a gyártó nem azonosítható, akkor a gyártói felelősség azt a szállítót terheli, aki kereskedelmi tevékenység keretében forgalmazta a terméket, kivéve ha a kérelem benyújtásától számított három hónapon belül tájékoztatja a károsultat a gyártó vagy a terméket szállító személy kilétéről és lakóhelyéről. E cikk (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a gyártóként vagy forgalmazóként megjelölt harmadik személy bevonható az eljárásba, és az alperes forgalmazó a perből elbocsátható, ha a megjelölt személy megjelenik, és nem vitatja a megjelölést.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

10 2001. július 4-én ZP Ford márkájú gépjárművet (a továbbiakban: szóban forgó gépjármű) vásárolt a Stracciaritól, egy olaszországi székhelyű kereskedőtől.

11 A szóban forgó gépjárművet a Ford WAG, egy németországi székhelyű társaság gyártotta, majd a Stracciarinak szállította a Ford Italia közvetítésével, amely a Ford WAG által gyártott gépjárműveket forgalmazza Olaszországban. A Ford WAG és a Ford Italia ugyanazon vállalatcsoport tagja.

12 2001. december 27-én ZP közúti balesetet szenvedett, amelynek során a szóban forgó gépjárműbe szerelt légzsák nem működött.

13 2004. január 8-án ZP keresetet indított a Stracciarival és a Ford Italiával szemben a Tribunale di Bologna (bolognai bíróság, Olaszország) előtt az e gépjármű hibája miatt állítólagosan elszenvedett károk megtérítése iránt.

14 E bíróság előtt a Ford Italia azt állította, hogy nem gyártotta a szóban forgó gépjárművet. Csak a szállító volt, a gyártó a Ford WAG volt. A Ford Italia arra is hivatkozott, hogy a szóban forgó gépjármű értékesítési számláján feltüntette, hogy a Ford WAG annak gyártója, így a jelen ügyben a Ford Italia nem tekinthető e gyártónak a 85/374 irányelv 3. cikkének (3) bekezdése alapján, és nem vállalhatja magára az ezen irányelv alapján a gyártót terhelő felelősséget sem.

15 2012. november 5-i határozatával a Tribunale di Bologna (bolognai bíróság) megállapította, hogy a Ford Italia szerződésen kívüli felelősséggel tartozik a szóban forgó gépjárműbe beépített légzsák gyártási hibája miatt.

16 A Ford Italia e határozattal szemben fellebbezést nyújtott be a Corte d'Appello di Bolognához (bolognai fellebbviteli bíróság, Olaszország).

17 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Ford Italia arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy neki kell perbe vonnia a gyártót annak érdekében, hogy őt a perből elbocsáthassák. Ezenkívül az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, mivel a szóban forgó gépjármű szállítójaként marasztalták el, míg ZP a gépjármű gyártójaként történő marasztalását kérte.

18 2018. december 21-i ítéletével a Corte d'Appello di Bologna (bolognai fellebbviteli bíróság) azzal az indokkal utasította el a Ford Italia fellebbezését, hogy azt mint szállítót jogosan terhelte ugyanazon felelősség, mint a gyártót, mivel helyzetét „a perbe nem vont gyártóéhoz hasonlónak kell tekinteni". A Ford Italia, mivel nem vonta perbe a Ford WAG-ot, nem kérhette, hogy a 85/374 irányelv 3. cikke (3) bekezdésének első mondata alapján bocsássák el a perből.

19 A Ford Italia felülvizsgálati kérelemmel élt ezen ítélettel szemben a kérdést előterjesztő bíróság, a Corte suprema di Cassazione (semmítőszék, Olaszország) előtt.

20 E felülvizsgálati kérelem alátámasztása érdekében a Ford Italia kifogásolja a kérdést előterjesztő bíróság által egy hasonló ügyben elfogadott megoldást, amelyben a Ford WAG mint gyártó felelősségét kiterjesztették a Ford Italiára. A kérdést előterjesztő bíróság ugyanis lényegében akként határozott, hogy a 85/374 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését az olasz jogrendbe átültető 224/1988. sz. rendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerint a hibás termékekért való felelősség szempontjából az ilyen termék szállítóját gyártónak kell tekinteni, ha védjegye vagy cégneve és a gyártó védjegye vagy cégneve részben vagy egészben megegyezik, és a terméket e védjegy alatt forgalmazzák.

21 A kérdést előterjesztő bíróság mindazonáltal felveti a 224/1988. sz. rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében és a 85/374 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében szereplő „nevének […] a terméken történő feltüntetésével" kifejezés pontos terjedelmének kérdését.

22 A kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a gyártó felelősségének a szállítóra való kiterjesztése arra az esetre korlátozódik-e, amikor a „feltüntetés" a szállító részéről azáltal valósul meg, hogy saját kilétének a gyártó kilétével való összetéveszthetőségének

kihasználása végett gyakorlatilag rányomtatja nevét, védjegyét vagy egyéb megkülönböztető jelzését a termékre, vagy e kiterjesztés akkor is alkalmazandó, ha az azonosító adatok egyszerűen egybeesnek, mint a jelen esetben is.

23 E körülmények között a Corte suprema di cassazione (semmítőszék, Olaszország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Összeegyeztethető-e a 85/374/EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésével – ha pedig nem, miért nem egyeztethető össze – az olyan értelmezés, amely pusztán azon okból, hogy a szállító neve, védjegye vagy más megkülönböztető jelzése egészben vagy részben egybeesik a gyártóéval, a gyártó felelősségét akkor is kiterjeszti a szállítóra, ha az a nevét, védjegyét vagy egyéb megkülönböztető jelzését a terméken ténylegesen nem tüntette fel?”

Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelemről

24 A Bíróság Hivatalához 2024. április 29-én, a főtanácsnok indítványának ismertetését követően benyújtott beadványában a Ford Italia a Bíróság eljárási szabályzatának 83. cikke alapján az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását kérte.

25 Kérelmének alátámasztására a Ford Italia lényegében arra hivatkozik, hogy „új, az eljárás során meg nem vitatott, de az ügy irataiban szereplő” tény áll fenn arra az időpontra vonatkozóan, amikor a fogyasztó tudomást szerzett a szóban forgó gépjármű valódi gyártójának kilétéről. A főtanácsnok az indítványában figyelmen kívül hagyta ezt a körülményt, amely ennélfogva a tények téves bemutatásán alapul.

26 Egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bíróságának alapokmánya és az eljárási szabályzat nem teszi lehetővé, hogy az ezen alapokmány 23. cikke szerinti érintett érdekeltek a főtanácsnoki indítványra válaszként észrevételeket tegyenek. Másrészt az EUMSZ 252. cikk második bekezdése szerint a főtanácsnok teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjeszt elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. A Bíróságot nem köti sem ezen indítvány, sem pedig a főtanácsnoknak az indítvány alapjául szolgáló indokolása. Következésképpen az, hogy az érdekelt fél nem ért egyet a főtanácsnok indítványával, bármilyen kérdéseket is vizsgáljon a főtanácsnok az indítványban, önmagában nem indokolhatja a szóbeli szakasz újbóli megnyitását (2021. október 6-i W.Ż. [A legfelsőbb bíróság rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanácsa – Kinevezés] ítélet, C-487/19, EU:C:2021:798, 62. és 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 Az eljárási szabályzat 83. cikke alapján a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha a fél e szakasz befejezését követően a Bíróság határozatára nézve döntő jelentőségű új tényt hoz fel, illetve ha az ügyet olyan érv alapján kell eldönteni, amelyet az érdekeltek nem vitattak meg.

28 A jelen ügyben azonban a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a határozathozatalhoz szükséges valamennyi információval rendelkezik. Ezenkívül a Ford Italia által az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránt előterjesztett kérelemből nem tűnik ki, hogy a jelen ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet az érdekeltek ne vitattak volna meg, és az nem tartalmaz olyan új

tényt, amely döntő jelentőségű lenne a Bíróság által ebben az ügyben meghozandó határozatra nézve. E körülmények között a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően megállapítja, hogy nem kell elrendelni az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

29 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 85/374 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését akként kell-e értelmezni, hogy a hibás termék szállítóját olyan személynek kell tekinteni, aki „önmagát a termék gyártójaként adja meg”, ha ténylegesen nem a szállító tüntette fel a terméken a nevét, védjegyét vagy egyéb megkülönböztető jelzését, ám a gyártó által a terméken elhelyezett védjegy egybeesik egyrészt e szállító nevével vagy e név megkülönböztető elemével, másrészt a gyártó nevével.

30 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy a 85/374 irányelv az általa szabályozott kérdésekben a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek teljes harmonizációjára törekszik, és ennélfogva a hibás termékekért való felelősség szabályozása terén a tagállamok rendelkezésére álló mérlegelési mozgásteret teljes egészében ez az irányelv határozza meg, és azt ezen irányelv szövegéből, céljából és rendszeréből kell levezetni (lásd ebben az értelemben: 2006. január 10-i Skov és Bilka ítélet, C-402/03, EU:C:2006:6, 22. és 23. pont).

31 E tekintetben meg kell állapítani, hogy azokat a személyeket, akikkel szemben a fogyasztó a 85/374 irányelvben előírt felelősségi rendszer alapján keresetet indíthat, az irányelv 1. és 3. cikke sorolja fel. Mivel ez az irányelv – amint az az előző pontból kitűnik – teljes harmonizációra törekszik az általa szabályozott kérdésekben, az 1. és 3. cikkben említett személyek felsorolását kimerítőnek kell tekinteni (lásd ebben az értelemben: 2006. január 10-i Skov és Bilka ítélet, C-402/03, EU:C:2006:6, 32. és 33. pont).

32 E rendelkezések szövegét illetően a 85/374 irányelv 1. cikke a hibás termékért való felelősséget a gyártónak tudja be, míg ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdése a „gyártó” fogalmát többek között a végtermék, az alapanyag vagy a résztermék előállítójaként határozza meg.

33 Bár a 85/374 irányelv 1. cikke értelmében az uniós jogalkotó úgy döntött, hogy főszabály szerint a gyártót terheli a hibás termékei által okozott károkért való felelősség, ezen irányelv 3. cikke a termék gyártásában és forgalomba hozatalában részt vevők közül azokat jelöli meg, akiket adott esetben szintén terhel az ezen irányelvben meghatározott felelősség (lásd ebben az értelemben: 2006. január 10-i Skov és Bilka ítélet, C-402/03, EU:C:2006:6, 29. és 30. pont).

34 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 85/374 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése lényegében vagylagos fordulatokat foglal magában, amelyek közül csak az első vonatkozik arra a személyre, aki legalább részben részt vesz a termék gyártási folyamatában. Ezzel szemben a második vagylagos fordulat olyan személyt jelöl, aki önmagát a termék gyártójaként adja meg nevének, védjegyének vagy egyéb megkülönböztető jelzésének a terméken történő feltüntetésével (lásd ebben az értelemben: 2022. július 7-i Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia ítélet, C-264/21, EU:C:2022:536, 26. pont).

35 E rendelkezés világos és egyértelmű kifejezéseiből tehát az következik, hogy nem szükséges a magát gyártóként megadó személynek a termék gyártási folyamatában való részvétele ahhoz, hogy azt az említett rendelkezés értelmében vett „gyártónak” lehessen minősíteni (lásd ebben az értelemben: 2022. július 7-i Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia ítélet, C-264/21, EU:C:2022:536, 27. pont).

36 Ennélfogva az olyan személy, mint a jelen esetben az alapeljárás felperese, aki nem gyárt gépjárműveket, hanem azok gyártójától történő megvásárlására szorítkozik annak érdekében, hogy azokat egy másik tagállamban forgalmazza, a 85/374 irányelv 1. cikke értelmében akkor tekinthető „gyártónak”, ha ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének megfelelően a szóban forgó gépjárművön a nevét, védjegyét vagy más megkülönböztető jelzését feltüntetve ilyenként tüntette fel magát.

37 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a nevének, a védjegyének vagy egyéb megkülönböztető jelzésének a terméken való feltüntetésével az, aki gyártóként adja meg magát, azt a benyomást kelti, hogy részt vesz a gyártási folyamatban, vagy azért felelősséget visel. Következésképpen e kifejezések használata e személy számára azt jelenti, hogy közismertségét annak érdekében használja fel, hogy e terméket vonzóbbá tegye a fogyasztók számára, ami igazolja, hogy ennek ellentételezéseként az e használatért való felelőssége megállapítható (2022. július 7-i Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia ítélet, C-264/21, EU:C:2022:536, 34. pont).

38 Mindemellett az alapeljárás azt a kérdést veti fel, hogy felelős-e egy hibás termékért az olaszországi hivatalos forgalmazó, azaz a jelen esetben a Ford Italia, amely maga nem helyezte el ténylegesen a nevét, védjegyét vagy más megkülönböztető jelzését ezen a terméken, mivel az azon szereplő védjegyet – a jelen esetben a Ford védjegyet – e termék gyártási folyamata során helyezték el, és az megfelel a termék gyártója nevének. Meg kell tehát vizsgálni, hogy az a tény, hogy e védjegy megfelel e forgalmazó neve egyik megkülönböztető elemének is, elegendő-e ahhoz, hogy e forgalmazót a 85/374 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, „önmagát a termék gyártójaként [megadó]” személynek lehessen minősíteni.

39 E tekintetben kétségtelen, hogy e rendelkezés szövege azzal, hogy olyan személyre utal, „aki önmagát a termék gyártójaként adja meg nevének, védjegyének vagy egyéb megkülönböztető jelzésének a terméken való feltüntetésével”, arra enged következtetni, hogy e minősítés e személy aktív cselekvésétől függ, amely abban áll, hogy saját maga tünteti fel ezt a megjelölést a terméken.

40 Mindazonáltal egyrészt hangsúlyozni kell, hogy ez az utalás, amint az a jelen ítélet 37. pontjában megállapításra került, lényegében annak a személynek a magatartására vonatkozik, aki a nevét, védjegyét vagy más megkülönböztető jelzését a terméken feltünteti annak érdekében, hogy azt a benyomást keltse, hogy részt vesz a gyártási folyamatban, vagy vállalja a felelősséget.

41 Márpedig ebből a szempontból, ha ez a személy szállítja a terméket, nincs jelentősége annak, hogy ő maga helyezte-e el ténylegesen ezt a megjelölést az említett terméken, vagy hogy a neve tartalmazza-e a gyártó által e terméken elhelyezett, e gyártó nevének megfelelő megjegyzést. E két esetben ugyanis a szállító a szóban forgó megjegyzés és a saját cégneve közötti egybeesést arra használja fel, hogy a fogyasztó előtt a termék minőségéért felelős személyként megjelenjen, és e fogyasztóban ahhoz hasonló bizalmat keltsen, mintha a terméket közvetlenül a gyártó értékesítené. Ezért e szállítót mindkét esetben olyan személynek kell tekinteni, aki a 85/374 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében „önmagát a termék gyártójaként adja meg”.

42 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak szövegét, hanem kontextusát, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (2022. november 24-i Cafpi és Aviva assurances ítélet, C-691/21, EU:C:2022:926, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

43 E tekintetben a 85/374 irányelv negyedik és ötödik preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 5. cikkéből kitűnik, hogy az uniós jogalkotó a „gyártó” fogalmának tág értelmezését fogadta el a fogyasztó védelme érdekében (lásd ebben az értelemben: 2022. július 7-i Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia ítélet, C-264/21, EU:C:2022:536, 31. pont).

44 A 85/374 irányelv negyedik preambulumbekezdéséből ugyanis kitűnik, hogy az uniós jogalkotó figyelembe vette azt a tényt, hogy a fogyasztó védelme megköveteli, hogy bárkit, aki önmagát gyártóként tünteti fel nevének, védjegyének vagy egyéb megkülönböztető jelzésének a terméken való elhelyezésével, ugyanazon a címen terhelje a felelősség, mint a „tényleges” gyártót. Ezenkívül ezen irányelv 5. cikkéből – ezen irányelv ötödik preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezve – az következik, hogy a gyártóként fellépő személy felelőssége nem különbözik a „tényleges” gyártó felelősségétől, és hogy a fogyasztó szabadon választhat úgy, hogy mindegyiküktől különbségtétel nélkül követeli a teljes kártérítést, mivel egyetemleges a felelősségük (lásd ebben az értelemben: 2022. július 7-i Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia ítélet, C-264/21, EU:C:2022:536, 32. pont).

45 Megállapítható tehát, hogy a 85/374 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének célja, hogy megkönnyítse a szóban forgó hibás termék tényleges gyártójának a meghatározását. E tekintetben a 85/374 irányelv alapjául szolgáló, 1976. szeptember 9-i bizottsági irányelvjavaslat 2. cikkére vonatkozó indokolásból – amely cikk érdemi módosítás nélkül a fenti irányelv 3. cikkévé vált – kitűnik, hogy az uniós jogalkotó úgy ítélte meg, hogy a fogyasztók védelme nem lenne megfelelő, ha a forgalmazó a fogyasztót a gyártóhoz „irányíthatná”, amelyet a fogyasztó esetleg nem is ismer (lásd ebben az értelemben: 2022. július 7-i Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia ítélet, C-264/21, EU:C:2022:536, 33. pont).

46 Következésképpen a 85/374 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését e rendelkezés összefüggéseire, és azon szabályozás céljára tekintettel, amelynek részét képezi, úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett „az, aki önmagát a termék gyártójaként adja meg” fogalma nem vonatkozhat kizárólag arra a személyre, aki a nevét, védjegyét vagy egyéb megkülönböztető jelzését ténylegesen feltüntette a terméken. Az ellenkező értelmezés szűkítené a „gyártó” fogalmának hatályát, és ezáltal veszélyeztetné a fogyasztók védelmét. Közelebbről azt kell megállapítani, hogy valamely termék szállítója „önmagát a termék gyártójaként adja meg”, ha e szállító neve vagy megkülönböztető eleme egybeesik egyrészt a gyártó nevével, másrészt a terméken a gyártó által elhelyezett névvel, védjeggyel vagy más megkülönböztető jelzéssel.

47 Mindazonáltal a 85/374 irányelv 5. cikkének megfelelően, mivel a hibás termék gyártójának és az önmagát e termék gyártójaként megadó személynek a felelőssége egyetemleges, e személy felelősségének a fogyasztó általi érvényesítése nem érinti a jogorvoslathoz való jogra vonatkozó nemzeti jogi rendelkezéseket, és különösen azokat a rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik e személy számára, hogy a hibás termék gyártóját felelősségre vonja.

48 A fenti indokokra tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 85/374 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy a hibás termék szállítóját olyan személynek kell tekinteni, aki e rendelkezés értelmében „önmagát a termék

gyártójaként adja meg”, ha ténylegesen nem a szállító tüntette fel a terméken a nevét, védjegyét vagy egyéb megkülönböztető jelzését, ám a gyártó által a terméken elhelyezett védjegy egybeesik egyrészt e szállító nevével vagy e név megkülönböztető elemével, másrészt a gyártó nevével.

A költségekről

49 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

A hibás termékekért való felelősségre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1985. július 25-i 85/374/EGK tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

a hibás termék szállítóját olyan személynek kell tekinteni, aki e rendelkezés értelmében „önmagát a termék gyártójaként adja meg”, ha ténylegesen nem a szállító tüntette fel a terméken a nevét, védjegyét vagy egyéb megkülönböztető jelzését, ám a gyártó által a terméken elhelyezett védjegy egybeesik egyrészt e szállító nevével vagy e név megkülönböztető elemével, másrészt a gyártó nevével.

Aláírások